

בס"ד "אין עוד מלבדו!" "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו!" "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! הללויה!

"והאמת והשלום אהבו..."

עלון זה כולו קודש לעילוי נשמתה הטהורה של של האישה הצדיקה שהיתה מפיצה את העלון בעיר הקודש צפת, והזדככה בייסורים קשים ומרים מרת סמדר שמחה בת רות ע"ה יהי רצון שתעמוד בתפילה לפני כיסא הכבוד על בניה היקרים ובראשם בנה האהוב וראש וראשון לכל דבר שבקדושה ידיד נפשי דוד מור הי"ו. שיתן להם ה' כוח ובריאות איתנה וינחם אותם מאבלם ויזכו לחיים טובים ומאושרים אמן. מוקירים ואוהבים מאוד משה יזדי.

אדהבת ישיר אלה

1,019

מפיץ ראשי-דותן כהן:
054-888-39-69

לקח פרשת 'קרח' תשפ"א

"במה גדול כוחם של "חכמי התורה" שזכו להגיע לטהרת לב שכזו?..."

והזכחה? והשיב: "על ידי שספגו את התורה לתוך ליבם והתדבקו בה בכל עצמותם, כי תורתנו הקדושה תורת אמת היא, מורמת היא לאין ערוך מצמצום האדם ונגיעותיו, דעתה והשקפתה טהורות לן לגמרי מכל ערפלי החומר המאפילים בעד ראייתנו".
עד כמה? ובמה דברים אמורים?
לקראת שנת תרצ"ט הורה הגאון ר' חיים עוזר גרודז'ינסקי זצ"ל להדפיס "לוח שנה" שיהא מוכן לעשר השנים הבאות. רבים תמהו על הוראה זו שהיתה מוזרה בעיניהם: "מה פתאום לעשר שנים?" ואף היו כאלו שניסו להתווכח עם כבוד הרב ולשכנעו שאין צורך בכך, אך ר' חיים עוזר עמד בתוקף על דרישתו ואכן באותה שנה הודפסו "לוחות שנה" לעשר שנים הבאות. רק לאחר שבסמוך לכך פרצה השואה האיומה, הבינו כולם את כח ראייתו למרחוק של כבוד הרב, שדאג לכך מראש שיהא להם לוח שנה שבעזרתו ידעו את ימי החגים והשבתות. זאת ועוד: בן יחיד היה באחת המשפחות בגוש דן, שנטרפה עליו דעתו והרופאים קבעו שיש לאשפזו בבית "חולי רוח". אמו של הבחור לא יכלה להיפרד ממנו בשום אופן ולכן החליטה היא לעבוד כאחות בבית החולים ולטפל אישית בבנה האהוב. כיון שבעלה לא הסכים להחלטתה זו, החליטו הם להתגרש. הדודה של המשפחה דיברה על ליבם שיגשו ל"חזון איש" ויעשו כדבריו. כשנכנסה האמא ושפכה את מר גורלה בפני ה"חזון איש", אמר הוא לה: "אם תנשטי לחלוטין את רעיון הגירושין, אגיד לך את אשר עלייך לעשות כדי לראות ברפואתו של בנך". לאחר שהסכימה היא לכך הורה לה ה"חזון איש" לאשפז את הבן בבית "חולי רוח" בירושלים ולא לבקר במשך שבועיים ימים. רק אז מובטח לך שלאחר שבועיים יתרפא הוא בעזרת ה' לחלוטין ממחלתו ותבואי לקחתו הביתה". על אף כאבה הגדול וגעגועיה העצומים של אותה אמא לבנה יחידה, עשתה היא כדברי ה"חזון איש" ואישפזה את בנה בבית החולים ונמנעה מלבקר במשך שבועיים ימים, ובכל יום זלגו מעיניה דמעות כמים מרוב געגועים, אך עמדה בהבטחתה, ורק לאחר שבועיים הגיעה היא לבקר, ורבה היתה תדהמתה כשראתה את בנה עומד בשערי בית החולים ובפיו שאלה: "מדוע איחרת? מחכה אני לך כאן משעות הבוקר המוקדמות!" כשנכנסה היא לארוז את חפציו, אמרו לה הרופאים: "בבדיקה שגרתית אמש נוכחנו לראות שבנך בריא לחלוטין ללא שום הסבר".

בפרשתנו קוראים אנו אודות קרח שיצא נגד משה רבינו ע"ה, ובטענות שונות ומשונות הצליח לשכנע ולצרף אליו מאתיים חמישים איש מעם ישראל, אשר נענשו יחד עימו ונבלעו באדמה. טענותיו של קרח מובאות על במקורותינו, והצלחתו לשכנע ולצרף אליו בכוח אנשים רמי מעלה, מוכיחה היא שלכאורה יש מעט מן האמת בטענותיו, ואף על פי כן נענשו הוא ועדתו בעונש החמור ביותר כיון שפגעו הם בכבודו של משה רבינו ע"ה. גם בימינו קיים הניסיון הזה של "אמונת חכמים" ולצערנו הרב רבים נופלים וכשלים בכך, וכשלא נראים להם דבריהם של "חכמי ישראל" יש להם את האומץ להעביר עליהם ביקורת ואף לזלזל בהם חלילה, ובכך פוגעים הם בבריאותם ובכל היקר להם. לכן "אמונת חכמים" היא אחת מארבעים ושמונה קניינים שהתורה נקנית בהם (אבות ו-ה). גדרה של אמונה זאת שמאמין האדם וסומך לחלוטין על הוראתו של כבוד הרב, גם אם מצד שכלו והגיונו מבין הוא אחרת, וזהו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה על הפסוק: "לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל", אפילו אם יאמרו לך על שמאל שהוא ימין ועל ימין שהוא שמאל. (ספרי). והרב "תפארת ישראל" הוסיף וכתב: "שאם אדם זה נוטה הוא להאמין מטבעו לכל אדם, הרי שבוודאי אין לו "אמונת חכמים" שהרי פתי הוא המאמין לכל דבר, ורק אם יש לו שיקול דעת ואינו מקבל את דעתו של כל אדם, ובכל זאת מתבטל הוא לחלוטין לדבריהם של חכמי ישראל ומקבל את דעתם, זה האיש העליון שזכה ל"אמונת חכמים".
והרב ר' שלמה מרדומסקי זצ"ל וזע"א כתב בספרו "תפארת שלמה" על התורה וזה לשונו: "מה טיבה של אמונת חכמים? להאמין בכל דבר שיגידו ובכל עצה שישארו, אפילו בדבר הרשות, ואפילו אם הדבר שיאמרו מנוגד בתכלית לשכל הישר". אמונה כזאת היתה מנת חלקם של עם ישראל כשיצאו ממצרים שהכריזו ואמרו: "אנו אין לנו אלא דברי משה בן עמרם!" עכ"ל. ראייתם הבהירה של "חכמי התורה" הצופה היא למרחוק, נשגבה היא מיכולתנו והשגתנו, לפיכך אין לנו אלא לסמוך על ראייתם ולהישען על עצתם הנובעת מראייתם הזכה. זהו שהסביר המלבי"ם זצ"ל את שאמר הקדוש ברוך הוא ליחזקאל הנביא: "צופה נתנדך לבית ישראל" [יחזקאל-ג]. מדוע נקרא הנביא צופה? כיון שצופה הוא ומשקיף למרחקים כאותו שומר העיר הניצב על המגדל שצופה הוא ומביט למרחוק, כדי להתריע על כל סכנה מתקרבת, מה שהמון העם אינו יכול לראות. כל כך מאירים דבריו של הגרא"א דסלר זצ"ל [בספרו "מכתב מאלהו" חלק א'] ששאל: "במה גדול כוחם של "חכמי התורה" שזכו להגיע לטהרת לב שכזו? מהיכן נובעת ראייתם הבהירה

בברכת הללויה, שבת שלום ומבורך
ישועות מקיפות וכל טוב
משה יזדי.

הרב אלון כהן

הרב משה יזדי

הרב שניר גואטה

ביום שלישי ה' תמוז תשפ"א | 15 ביוני 2021 בשעה 20:00
בבית הכנסת אליהו ישורון רח' פרג 5, עפולה
ערב שאסור להחמיץ !!!

לע"נ חכם ישר בן ציון יזדי זצ"ל בן שפרה ע"ה.
לע"נ חיים בנימין ז"ל בן דינה שתח"י.

ברוכים הבאים

הכניסה חופשית

בס"ד "אין עוד מלבדו"! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

עשה לך רב

שאלה:

לכבוד הרב שלום וברכה!

אני כותב את שאלתי זאת בתקוה שעלון זה יגיע לידי של דודי היקר והדברים ירכנו את ליבו, ויחזור השלום לשכון במשפחתנו.

סבא שלי זצ"ל היה צדיק גדול, ובמיוחד השתדל הוא מאד להכניס אורחים לביתו ולהאכילם ולדאוג לכל צורכם.

אבא שלי הי"ו סיפר לנו רבות אודותיו, ולא אחת הצטערנו מאד שלא זכינו להכירו מקרוב ולשהות במחיצתו יותר.

סבא זצ"ל זכה פעמים רבות להשכין שלום בין איש לאשתו, וכיון שהיה מפורסם הוא גם בקרב הגויים שבעיירה, היה מגיע הוא לבקשתם לביתם ומשכין שלום בינם לבין רעייתם. אני לא

מתכוון לכתוב במדור זה את כל הידוע לי על סבא זצ"ל, אך הייתי חייב לכתוב אודותיו כדי שהסיפור דלהלן יובן טוב. בין חפציו האישיים של סבא זצ"ל היה לו גביע ישן מכסף טהור שאותו

קיבל בירושה מאבות אבותיו, ובו היה מקדש הוא ומבדיל על היין, וגם חוליס רבים התרפאו לאחר ששתו הם יין בגביע הזה.

תמיד כשהגענו לביתו של סבא זצ"ל היה מקפיד הוא לתת לנו לשתות יין בגביע הזה, תוך כדי שהיה מברך אותנו

בבריאות ובהצלחה בכל מישורי החיים.

לאחר פטירתו של סבא זצ"ל עבר הגביע לרשותו של דודי, שהיה הבן הבכור של סבא ואחיו הגדול של אבא שלי.

דודנו זה היה סמל ודוגמא לאדם מתון שקול ואוהב, ראינו בו את דמותו של סבא זצ"ל, כיון שהערכנוהו רבות היו ימים

בהם התייעצנו איתו לפני שהתייעצנו עם הורינו היקרים, בכל מיני נושאים שהיינו זקוקים בהם לעזרה והכוונה.

אבא והדוד שכנים קרובים הם מאד, מרחק הליכה של דקה אחת ביניהם, וכיון שבאחת השבתות התארח דודנו היקר

אצל בנו המתגורר מחוץ לעיר, ביקש ממנו אבא שיתן לנו את דירתו כיון שבאותה שבת היו לנו הרבה אורחים.

היתה זו שבת נפלאה עמוסה בחוויות, אך במוצאי שבת

נהפכה כל שמחתנו לתוגה, כיון שמיד כשחזר הדוד לביתו במוצאי שבת הבחין הוא שהגביע נעלם, וכל החיפושים

אחריו עלו בתוהו.

המבוגרים שהתארחו בביתו באותה שבת אמרו, שלא רק שלא נגעו בגביע אלא אף לא ראוהו, וכשנשאלו הילדים אודות

הגביע ענו כולם ואמרו ש"מעולם לא ראוהו".

בשלב זה איבד דודנו היקר את סבלנותו, והחל לחרף ולגדף

את כל החשוד בעיניו שלקח את הגביע, כך קילל הוא לצערי את אחי הגדול, ומיד כששמע זאת אבינו היקר כעס הוא מאד

על כך, ומכאן קצרה היתה הדרך למריבה רצינית, אשר הפכה את כל האהבה שהיתה ביניהם לשנאה אחת גדולה.

כבר כמה שנים שאינם מדברים זה עם זה, וכשנפגשים הם במקרה ברחוב, מקללים הם זה את זה לעיני העוברים ושבים.

לא נעים לי להדגיש ולכתוב שאיני מתפלל כלל על אבא שלי, כיון שמאז ומעולם היה הוא כזה, אך קשה לי מאד לקבל את

התנהגותו של דודי שתמיד היה הוא לנו מודל לחיקוי, ועתה מאוזכבים ומדוכזבים אנחנו מאד מהתנהגותו.

חשוב לי לציין שאנחנו הילדים ביחסים טובים מאד עם בני דודנו, ועל אף שאבותינו מתנגדים הם לכך בתוקף, אנחנו

ממשיכים להיות בקשר, ואף יוזמים פגישות וארוחות משותפות לחיזוק הקשר.

כבוד הרב היקר!

המצב הזה קשה לנו ומצער אותנו מאד, אנחנו מחפשים את הדרך להרגיע את דודנו אך לשוא, לכן החלטנו לשאול אותך:

א.מה עושים? האם יש דרך למצוא את הגביע?
ב.איך מרגיעים את הדוד? איך מפסיקים את המחלוקת הזאת?
ג.איך זה קורה שבנים לסבא כזה גדול מחללים כך את שמו? אנחנו מצפים לתשובתיך בהקדם. בתודה אחיינים כאובים.

לתיאום שיחת יעוץ טלפונית עם כבוד הרב משה יזדי שליט"א,
לשלום בית, לזיווג, לפרנסה בריאות, לחינוך ילדים ובכל מישורי החיים
חייגו: 052-890-80-65 או בפקס: 02-625-23-23

תשובה:

אחיינים יקרים ואהובים!

א.מכתבכם מלא וגדוש בצער ותסכול כאחד, וצרתכם קשה היא לפיתרון מאד מאד כפי שאפרט להלן.

ב.זכיתם לסבא גדול מאד, ואשריכם שהנכם נכדים לצדיק שכזה, אך כנראה שבניו (אבותיכם) נפלו הם רחוק מהעץ לצערנו הרב, ורחוקים הם מאד משלימות המידות.

ג.יחד עם זאת אדגיש ואבהיר: "חייבים אתם בכבוד אבותיכם! היזהרו והישמרו בכל כוחכם שלא לזלזל בהם ובוודאי שלא לפגוע בכבודם! התנהגותם הפסולה זה לזה אינה גורעת מחובתכם להיזהר בכבודם".

ד.המחלוקת הקשה פעה היא תהום ביניהם ואיני רואה שביכולתכם לצמצם תהום זו, אלא אך ורק באם תשכילו להרבות בתפילה ולזעוק בדמעות לפני מלך מלכי המלכים, אבינו שבשמים, שיערה עליהם רוח טהרה ממרום ויחזירם לאלתר בתשובה שלימה מאהבה.

ה.דודכם היקר כאוב הוא מאד מאובדן הגביע, ואביכם גם הוא כאוב מאד מהקללות שקילל אחיו, אך צערם של שניהם ביחד אינו מגיע כלל וכלל לכאבו הגדול של הסבא זצ"ל ונענש ומתייסר הוא נוראות מהתנהגותם המבישה זה לזה, ובטוחני שאין לו מנוח כלל, ובכל מריבה הפורצת ביניהם שולחים הם אליו מלאך חבלה הפוגע בו קשות ומונע את מנוחתו.

ו.בספרים הקדושים מובאת עצה למציאת אבידה, ונמנע אני מלצטט ולהעתיקה כאן, כיון שברור לי שעצה זו לא תפעל בשום פנים ואופן, מחמת שאבותיכם היקרים מסורים הם בידי השטן העושה הכל כדי שלא יתפייסו הם בשום אופן.

ז.למרות כל האמור לעיל אימצכם לגשת לביתו של הדוד, ולספר לו כמה שהיה הוא תמיד מודל לחיקוי והערצה בשבילכם, ובתוך דבריכם אימרו לו והדגישו בפניו את צערו הגדול של אביו המנוח מחמת המחלוקת שבינו לבין אחיו, וכדאי שתבקשוהו לקרוא את אשר כתבתי לעיל, וכולי תקוה שהדברים יעשו עליו רושם ויחזור הוא לאלתר מדרכו הרעה. ח.ולשאלתך האחרונה אענה: רבים הם גדולי הדורות לאורך ההיסטוריה של עמנו המפואר, שלצערנו הרב בניהם לא הלכו בדרכם, למגינת ליבם של הוריהם גדולי הדור זיע"א.

גם נכדו של רבי שמעון בר יוחאי זיע"א פרש מדרך התורה והמצוות עד שבא ר' יהודה הנשיא והחזירו בתשובה שלימה. חכמינו זכרונם לברכה הסבירו זאת וכתבו שהסיבה לכך היא, כאשר זוכה האבא ועובד את ה' באהבה רבה, וטורח ועמל כדי לזכות את הרבים כפי שסבך עשה, במעשים אלו פוגע הוא בסיטרא אחרא (צד הטומאה) ומחליש אותה מאד, לכן הצד הטמא משיב מלחמה ומנסה לפגוע ברוחניות בניו של אותו צדיק, ולצערנו הרב לפעמים זה מצליח והבנים יורדים ברוחניות, וזה סוד הפסוק: "ויגע בכף ירך יעקב", שהרי בניו של האדם נקראים "יוצאי ירכו", ושרף של עשיו הצליח לפגוע בבניו של יעקב אבינו ולהטיל שנאה ביניהם כפי הידוע.

וכדי ליישב את דעתם של חכמי ישראל, שלא יתעצלו מלזכות את הרבים מחמת החשש לרוחניות של בניהם, הבטיחם הקדוש ברוך הוא שגם אם תחלש רוחניות בניהם, יחזרו הם בתשובה שלימה ויזכו להעפיל לרום המעלה, וזה שאמר הקדוש ברוך הוא למשה: "אתה תעשה בשלי ואני אעשה בשלך".

ט.כדי להשלים תשובה זאת אביא את דברי הזוהר הקדוש: "לפעמים יש גזירה רעה על האדם, וכדי להציל את נפשו פוגע הקדוש ברוך הוא בממונו, ואם זוכה האדם לקבל נזק זה באהבה ואינו כועס או מתרעם על כך אזי ממונו כפרתו. וככל שהפגיעה בממונו מצערת יותר (כמו הגביע הזה) כך בכוחה לבטל גזירה קשה יותר אם זוכה האדם ומקבל זאת באהבה, שאם לא כן מפסיד הוא את הכפירה ונתקיים בו הגזירה". ה' ירחם!

י.שבת שלום ומבורך! ישועות מקיפות וכל טוב!!!

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

המחלוקת- שקר מוחלט!

בכל מחלוקת- אין צד שהוא אמת מוחלטת!

לאחר מעשיהם של קורח ועדתו אשר חלקו על משה רבנו ונבואתו, אמרה התורה: "ולא יהיה כקרח וכעדתו", וביארו חכמינו שזוהי אזהרה שאסור לאדם לעשות מחלוקת כל עיקר, והעושה מחלוקת הרי הוא כ"קורח ועדתו", ה' ירחם!

וכתב הרב **שמשון פינקוס** זיע"א: ציווי זה של התורה יש לפרשו גם בדרך דרש: "ולא יהיה כקרח וכעדתו", כלומר, מקרה כזה כמו מחלוקתו של קורח היה פעם אחת בהיסטוריה, ושוב לא תהיה מחלוקת כזו עוד!

במחלוקת זו, **משה רבנו צדק בכל מאת האחוזים (!)** ואילו קורח ועדתו צדקו **באפס אחוז...** אפילו שבריר של אמת לא היה בדבריהם. סוג כזה של מחלוקת היה רק פעם אחת בהיסטוריה, ובכל המחלוקות שהיו לאחר מכן, מעולם לא היה צד אחד שהיה צודק במאת האחוזים! אין בשום מחלוקת צד שהוא אמת מוחלטת, אלא דעת נוטה.

אם נשים את היסוד הזה על ליבנו, ונבהיר לעצמנו **שתמיד** יש צד נכון גם בדברי האדם העומד בצד השני, ואין אמת מוחלטת, אז הרבה מחלוקות יהיו לאין.

עלינו לדעת כי עיקר היהדות הוא השמירה על דיני התורה. וכשנפגשים שני יהודים, ואפילו בני תורה, מבקשי אמת, שגדלו וחונכו מעט אחרת, עליהם לשים לב שלמרות השוני בגישה ובחשיבה, למרות חילוקי הדעות, הרי שיש מכנה משותף רחב ודברים רבים עליהם אין שום מחלוקת! **אדרבה**, ריבוי הדעות והשיטות בעם ישראל הוא היופי והמיוחדות שלנו! שעם האמת, לכל אחד יש גוון, שיטה והבנה משלו.

מאורי התורה מאירים את אור הפרשה!!!

"ותפתח הארץ את פיה ותבלע אותם"...

נשאלת השאלה: **מה טעם נענשו בעונש מוזר שכזה, שנבלע בתוך האדמה?** הסביר הצדיק **רבי וולף מסטריקוב** בדרך צחות: **משה רבנו** ע"ה לגודל ענוותנותו, היה נמוך וקטן בעיניו יותר מכל האדם אשר על פני האדמה, וחש עצמו נושק ממש לעפר, ולמרות זאת טענו אותם רשעים כנגדו: "**ומדוע תתנשאו?**" זאת אומרת שאפילו ענווה כזאת, להיות שפל עד עפר, נחשבת היא בעיניהם לגאוה והתנשאות. אם כן, לא נשאר להם אלא לירד מתחת לפני האדמה...

"ומיד מי לקחתי כפר ואעלים עיני בו"...

פסוק זה מתוך דבריו של **שמואל הנביא** ע"ה בהפטרה שנקרא השבת בבית הכנסת, שם פונה שמואל לעם ישראל טרם מותו בשאלה האם יש מישהו שעליו לפייס בדרך זו או אחרת.

אמרו רבותינו שהלכה היא, שאדם **המבזה תלמיד חכם** חייב לשלם קנס ליטרא דדהבא (משקל חשוב של זהב). ואותו תלמיד חכם רשאי ליטול את אותו הזהב לעצמו, מדוע? מפני **שיש בכוחו של התלמיד חכם להעניש את המבזה בכוח מבט עיניו בלבד**, וכמו שמצינו פעמים רבות שכתוב: "**נתן עיניו בו ונעשה גל של עצמות**"!! ועל כן, אותו זהב או שווה כסף שנותן המבזה לתלמיד חכם, אינו אלא "**כופר נפש**" להציל עצמו מהקפדתו, שלא ייענש.

לפיכך אמר **שמואל הנביא** ע"ה: "ומיד מי לקחתי כופר" כלומר: לא לקחתי כופר בעד עלבוני מאף אחד, ויחד עם זאת "**ואעלים עיני בו**", גם העלמתי את עיניי ממנו ולא הענשתי במבטי, כפי שמגיע לו לפי הדין....

"על ידי סיפורי מעשיות הצדיקים, מתעורר ומתלהב הלב בהתעוררות גדולה לה' יתברך"!! [רבי נחמן מברסלב זיע"א]

סיפור עונג שבת לשולחן שבת...

מעשים רבים של רבי ישראל בעל שם טוב היו עשויים להיראות מוזרים למשקיף מבחוץ. אולם רבי **זאב וולף קיצס**, תלמידו ובן לוויתו הקבוע של **ישראל בעל שם טוב**, ניחן באמונת חכמים עצומה ובטח ברבו בטחון מוחלט, כך שמעולם לא הטיל ספק במעשיו. הוא ידע שבסופו של דבר מה שצריך להבין הוא יבין, אף אם יהיה זה לאחר זמן רב, ומה שלא צריך, לא!

באחת הפעמים התלווה הוא לרבי **ישראל בעל שם טוב** שהלך לבקר יהודי באחד הכפרים הסמוכים. הכפרי האביון קידם בברכה את פני הבעל שם טוב בשמחה. "אני זקוק לתרומה של שמונה עשר רובלים למטרה חשובה מאוד", ביקש הרבי. לאיש האביון לא היה סכום כה גדול. אולם לאור העובדה כי המבקש היה לא אחר מאשר הבעל שם טוב בכבודו ובעצמו, לקח הכפרי כמה מרהיטיו ואת הפרה היחידה שהייתה ברשותו, מכר אותם ונתן את הכסף לרבי. ר' זאב התבונן בשקט במתרחש בעוד מורו ורבו לוקח את שארית כספו של הכפרי.

כמה ימים לאחר מכן היה צריך הכפרי לשלם את שכר הדירה. הסכום הנדרש לא היה בידו, ובעל הבית השליך אותו אל הרחוב. מאחר שראה כי אין לו כל עתיד בכפר קטן זה, החליט הכפרי הרש לנסות את מזלו במקום אחר. לבסוף הוא שכר צריף קטן מפריץ בכפר לא רחוק. לאחר שמכר עוד כמה מחפציו, הצליח לקנות פרה. הוא מכר את החלב שלה והתפרנס מכך בדוחק.

זמן מה לאחר מכן חלתה פרתו של הפריץ ולא ניתן היה לשתות את חלבה. אחד ממשרתיו של הפריץ, שידע על הדייר החדש, הלך אליו מהר וקנה חלב עבור אדונו. כאשר טעם הפריץ את החלב אמר: "**זהו חלב טוב כל-כך!**" מעודי לא טעמתי חלב שכזה. אמור לבעליה של פרה זו שאם הוא ייתן לי להיות הלקוח היחיד שלו, אשלם לו במיטב כספיי".

מרגע זה התהפך מזלו לטובה. בכל יום הביא חלב לאחוזו ובכל יום שיבח בעל האחוזה את איכות החלב ואיכות מוצריו. הוא החל לחבב את היהודי ולהיוועץ בו לגבי עסקיו, ובהדרגה החל לשלוח אותו למשימות שונות. הפריץ סמך עליו והעריך אותו מאוד. הקשר ביניהם העמיק כל כך, ומאחר שהיה הפריץ חשוך ילדים, העביר הוא את הבעלות על אחוזתו וכל רכושו על שם היהודי, בכלל זה גם את הכפר והעייר הסמוכים והאדמות הסובבות אותה. כעת חש שיכול הוא לצאת לחופשה ונסע לחוץ לארץ.

כמה שנים לאחר מכן בא רבי **זאב וולף** לכפרו של בעל האחוזה החדש כדי לאסוף כסף לטובתם של אסירים ובני ערובה יהודיים. רבי **זאב וולף** כבר אסף כמעט 300 רובל מתוך הסכום שביקש הבעל שם טוב למטרה זו. כאשר נפגש עם הרב של הכפר, שאלו הרב **זאב וולף**: "מדוע לבוש אתה בחגיגות שכזו?" "הולך אני יחד עם קבוצה מנכבדי העיר לברך את בעל האחוזה שעומד לבקרנו היום", אמר הרב, "למה שלא תבוא איתנו? הוא יהודי נחמד מאוד ובוודאי ישמח לתרום למטרה שלשמה באת".

בעל האחוזה קידם בחום את פני המשלחת, כשהוא מעניק תשומת לב מיוחדת לרבי זאב. לאחר זמן קצר לקח בעל האחוזה את רבי זאב הצידה ושאלו: "אתה זוכר אותי?" רבי זאב לא הצליח להיזכר בדיוק היכן ראה לראשונה את פניו של האיש העשיר. בעל האחוזה הוציא מכיסו 300 רובלים והעניק אותם לרבי זאב. רק לאחר ששב אל הבעל שם טוב נזכר הרב **זאב וולף** מי הוא האיש.

"300 הרובלים הנוספים נתרמו על ידי היהודי הכפרי שפעם ביקרנו ונתן לכבודו 18 רובלים, היום הוא איש עשיר מאוד!" "עכשיו, הבה ואספר לך מדוע ביקשתי ממנו סכום עתק כשהוא היה עני מרוד", אמר הבעל שם טוב, "ראיתי כי אם יעבור דירה יאיר לו מזלו. לא הייתה כל ברירה אלא לאלץ אותו להגר מדירתו, ואת ההמשך אתה כבר יודע".

בס"ד "אין עוד מלבדו" ! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו" !! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא" !!! 'הללויה'!

עדות מפורשת!!!

באתי בשורות אלו להעיד אודות "שמן המרפא", שרבים מאחינו ואחיותינו, עם ישראל הנפלא, השתמשו בשמן זה לריפוי ממחלות ואף ממחלות קשות, וברוך ה' זכו וראו ניסים גלויים של רפואה.

לא רק חולים שבגוף נרפאו אלא אף חולים שלקו בנפשם וסבלו במשך שנים מלחצים נפשיים קשים, גם הם זכו לרפואה שלמה ונרפאו לחלוטין.

ידוע לי שהשמן הוא שמן זית נקי לחלוטין, ללא שום תערובת, והברכה שהוכנסה בו היא שפועלת ישועות רבות.

בברכת

"והסירותי מחלה מקרבך"!!

הרב משה יזדי

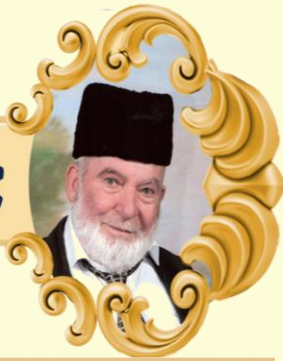
מוסדות "עמודי-השלום".

המשתמש בשמן ולא יתרפא (חלילה) כספו יוחזר לאלתר!!

רכישת בקבוקון שמן בסך 500 ₪ בפרטים דלקמן:

הרב משה בבאי - 052-505-4567.

צדיק וישר הוא!!

הנהגות והליכותיו בקודש של מור אבינו,
עבד ה' נאמן, כה"ר ישר בן ציון יזדי זצ"ל -
בן שפרה ע"ה.

עד ימים אלו ממש עדיין פוגשים אנחנו אנשים קשי-יום המספרים לנו על עזרתו הגדולה שהעניק להם מור אבינו זלה"ה בחייו, והכל בצניעות מוחלטת תוך כדי שמירה מלאה על כבודם, שלא יחשוש שום אי נעימות בקבלתם את עזרתו.

לפני כחודש פגשתי בשוק מחנה יהודה באדם, שמיד כשראני ביקש לשוחח איתי ופתח ואמר: "בכל שבוע קורא אני את העלון שאתה כותב ובקוראי את המדור "צדיק וישר הוא" בו כותב אתה אודות מור אביך זלה"ה, זולגות עיני דמעות בקביעות, כיון שנעזרתי בו רבות ועתה נשוי אני ואב לארבעה ילדים, וכל זאת נזקף ליכותו של מור אביך זלה"ה".

לאחר מכן פתח הוא וסיפר: "הורי היקרים נפטרו בהיותי בגיל שש עשרה, ומרוב דכאוני נפלתי ממסגרת הלימודים בה למדתי, וקרובי משפחתי השתדלו לארחני וכל כמה ימים נאלצתי לעבור בבושת פנים ממשפחה למשפחה שעשו עימי חסד.

כנראה שהיה קשה להם מדאי לארח אותי ועם השנים מצאתי את עצמי חסר כל, לן ברחובות ובגנים ציבוריים, ונובר באשפתות אחר דבר מאכל להשקיט את רעבוני הגדול. את אביך זלה"ה הכרתי באחת השבתות בבית הכנסת "ישועה ורחמים" ובסיום התפילה פנה הוא אלי והזמינני להתארח על שולחנו.

מיד בהיכנסי לביתו הרגשתי היתה נוחה ונעימה מאד, תקופה ארוכה שלא הרגשתי כך, הוא השתדל רבות להעניק לי הרגשה טובה כל כך ובמהלך הסעודה העשירה אמרתי בליבי: "הלואי ואתארח כאן כל שבת", עודי חושב כך ולפתע פנה הוא אלי ואמר: "אשמח מאד אם תבוא לביתנו בכל שבת ושבת, לכבוד ועונג רב יחשב לנו", שמחתי על כך מאד ובבושת פנים ענית: "אשתדל", ובליבי החלטתי לנצל הזמנה זאת.

במשך השבתות התקרבתי אליו מאד, ולפתע באמצע הסעודה פנה הוא אלי ושאלני: "במה אתה עוסק במשך השבוע?"

"שום כלום" ענית "אני לא עובד" הוספתי והשפלתי את מבטי. אביך זלה"ה לא הירפה ובמתק שפתיו ובאהבה גדולה אמר לי: "אתה בוודאי תרצה להתחתן ולהקים בית בבוא הזמן, אם אינך עובד מי תסכים להינשא לך"? וכך המשך והאריך בשיחתו כחצי שעה כשאני בולע כל מילה ומילה, ולבסוף הבטיח לי שיעזור לי למצוא מקום עבודה ואף סידר לי את המקום בו אני עובד עד היום ומתפרנס בכבוד רב, ואף סיפרתי סיפור זה לרעייתי היקרה ואמרת לי לה שרק בזכות מור אביך זלה"ה הנני עובד כיום וברוך ה' אב לארבעה ילדים נפלאים".

תנצב"ה. זכותו תגן עלינו! [המשך בעז"ה בשבוע הבא].

בכל יום שישי

יריד תבשילים ענק

עשרות תבשילי גורמה יחודיים
מבחר גדול של סלטים חיים ומבושלים

כל המוצרים בהכשר הרב מחפוד - משגיח צמוד במקום!!

באולם "בשערייך"

רח' יפו 212 פינת שרי ישראל ירושלים

(הכניסה מהחניה האחודית)

הכי אסתטי! הכי טרי! הכי טעים!

בברכת ברוכים הבאים

איתן הראל - מנכ"ל

אפשרות להזמנת קייטרינג בכל סוגי ההכשרים

בנייד: 052-5052145

מפטיירין: "וְהָיָה מְסֻפָּר..."

בואי כלה שבת מלכתא...

אחים יקרים ואהובים!! זכרו!	רבנו-תם:	צאת השבת:	מנחה גדולה:	סוף זמן ק"ש:	זמני הדלקת נרות:
איסור חמור לקרוא בשעת התפילה או בשעת הדרשה בעלון זה ובכל עלון אחר!! והנזהר בכך תבוא עליו ברכה טובה וכל טוב.	ירושלים: 21:03	ירושלים: 20:28	ירושלים: 13:14	ירושלים: 8:22	ירושלים: 19:09 [19:29]
	תל אביב: 21:00	תל אביב: 20:30	תל אביב: 13:16	תל אביב: 8:23	תל אביב: 19:17
	חיפה: 21:01	חיפה: 20:32	חיפה: 13:15	חיפה: 8:21	חיפה: 19:18
	אילת: 20:53	אילת: 20:22	אילת: 13:14	אילת: 8:27	אילת: 19:10
	באר שבע: 20:58	באר שבע: 20:28	באר שבע: 13:15	באר שבע: 8:25	באר שבע: 19:15

צנעים אמיתיים